

 KULTŪRA — RECENZIJA

Režisors Dāvis Simanis (no kreisās), aktieris Ulrihs Matess un operators Andrejs Rudzāts filmas tapšanas procesā

Laikmeta izdedži

Dāvja Sīmaņa filma *Pelnu sanatorija* — aizejošās cilvēcības glezna

ŠIS NAV varoņstāsts, kas godina pašaizliežigu ciņu kādu ideālu vārdā un piepilda skatītāju ar motīvejošu, patosam līdzīgu līksmi. Glūži otrādi — *Pelnu sanatorija*, pavisam ne klasiska kara drāma, fokusējas uz neprātīgo postu, kas paliek šo kara «vērtos» ideālu ēnā.

Puspajokam var piebilst, ka līdz šim dokumentālajā žanrā strādājušā režisora Dāvja Sīmaņa debija spēles kino noteikti dos ieganstu no

Recenzijas
autore
— Kristīne
Simsone, Ir
kinokritiķe

Emmas Iomā Agnese Cirule (pa kreisi)

PUBLICITĀTES FOTO

jauna uzbangot žēlabām par «mūžam depresivajām latviešu mākslas filmām». Taču, lai iedrošinātu tos, kuri vairās no kinopieredzes, kas nekulminē Stīvena Spilberga filmām raksturīgajā eksaltācijā, jāteic, ka arī Sīmaņa filmai cēluma un cildenuma netrūkst, tas ir ievērpts emocionāli tumšās un psiholoģiski komplikētās toņķartās. Režisors līdz atzinai, ka cilvēka augstākajai vērtībai ir jābūt humānismam, nonāk rimti, nesaudzējoši drūmi un dažbrīd maldoties.

MAZA NAUDA, LIELS DARBS

Taču ceļš «cauri» aptuveni pusotru stundu garajai leltei ir kinematoogrāfiski krāsns. Dāvja Sīmaņa vizija mākslinieces Kristīnes Jurjānes in-

«viest kārtību» ierodas vācu aktiera Ulriha Matesa spēlētais ārsts, patiesībā ir Lazdonas muiža Madonas apvidū, savukārt tās iekšelpu ainas filmētas 19. gadsimta beigās celtajā Karla Kristiana fon Stricka savrupnamā Rīgā. Šie aizlaistie nami rada noslēpumainu vidi, kas, esot rokas stiepiena attālumā no karadarības, ne mazāk skarbi iemieso tās postu – mentāli traumētie karavīri apskretušajos interjeros atgādina spānu mākslinieka Goijas neprāta tēlu atblāzmas.

ĪSTAIS SVEŠINIEKS

Lai arī ārsts uz pašplūsmā eksistējojo sanatoriju nosūtīts ieviest kārtību «ķeizara vārdā», viņš ir rezignējis un kara nogurdināts, gluži vai tikpat izdilis kā kontuzētie kareivji. Sākotnēji neizpratnes pārņemts par savdabu, māntīcīgo vidi, viņš pamazām atgriežas dzīvē, rūpējoties par kādu zēnu, kuru Pirmā pasaules kara drausmas un apkārtējo vienaldzību ir padarījusi līdzīgu ievainotam zvēram.

Aktieris Ulrihs Matess jau daudzus gadus ir Berlines vācu teātra trupas dalībnieks un kinoaktieris. Viņa lomu bagāža neaprobežojas tikai ar Gēbelsa lomu Olivera Hiršbigela pazīstamajā un Oskaram nominētajā drāmā *Sakāve* (2004) par Hitlera pēdējām dienām. Taču Matesa dalību *Pelnu sanatorijā* never saistīt tikai ar «zvaigznes» klātbūtni filmā. Tajā iederas viņa savdabie un izteiksmīgie sejas panti, turklāt, gluži kā viņš pats, arī Matesa spēlētais varonis ierodas Latvijā no «svešuma».

Taču jābilst, ka stāsts nav par kādu konkrētu ģeogrāfisku vietu vai tautībām, bet gan par elementāru (vērtību) apjukumu, ko raisa tik necilvēcīgi juku laiki kā karš. Lai arī šo vēstījumu no skaisto kadru virknējuma «izlobīt» nav problēmu, daudz kas paliek miglains. Piemēram, lentes varoni visi bez izņēmuma ir spēcīgā satricinājuma stāvokli, taču kinodarbā nav ne vārda par to, kā viņi līdz tam nonākuši. Saprotams, ka vainojams bezjēdzīgais karš, taču retorisks jautājums – vai ar to ir gana skatītāja personiska līdzpārīdzīvojuma un arī dzīlākas izpratnes

radišanā? Jo ir skaidrs, ka cilvēcība ir gan zaudējama, gan atgūstama, vienīgi – vai šajā «procesā» ieraitie ir tikai tragiskas situācijas klusi statisti? ●

**Režisors
līdz atzinai,
ka cilvēka
augstākajai
vērtībai ir jābūt
humānismam,
nonāk rimti,
nesaudzējoši
drūmi un
dažbrīd
maldoties**

interpretācijā un operatora Andreja Rudzāta redzējumā ir materializējusies gleznieciskas un poētiskas filmas veidolā. Jāteic, vizuālajā stilā tik izkoptas un detalizētas laikmeta drāmas izveide ar salīdzinoši nelielu budžetu (aptuveni 470 tūkstoši eiro) ir ja ne brinums, tad altruisms noteikti. *Pelnu sanatorijas* mākslinieciskais noformējums autentiski un mazliet smeldzīgi atspoguļo senāko gadsimtu kādreizējo spozmi.

Filmēšanas komanda gandrīz nemānāmi ir sakombinējusi dažādas filmēšanas vietas, piemēram, rēgānā Kurzemes sanatorija, kurā

•••
**PELNU
SANATORIJA.**
Kino no
22. janvāra.

21.–27. JANVĀRIS, 2016